

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 914

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 noiembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
210.	— Lege privind activitatea de emiteră de monedă electronică	2–16
805.	— Decret pentru promulgarea Legii privind activitatea de emiteră de monedă electronică	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind activitatea de emisie de monedă electronică

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Art. 1. — Prezenta lege reglementează condițiile de acces la activitatea de emisie de monedă electronică și de desfășurare a acestei activități, condițiile de desfășurare a activității de prestare de servicii de plată de către instituțiile emitente de monedă electronică, supravegherea prudențială a instituțiilor emitente de monedă electronică, precum și regimul privind răscumpărarea monedei electronice.

Art. 2. — (1) Activitatea de emisie de monedă electronică poate fi desfășurată de către următoarele categorii de emitenți de monedă electronică:

a) instituții de credit, în sensul art. 4 alin. (1) pct. 1 din Regulamentul nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, care desfășoară activitate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare;

b) instituții emitente de monedă electronică, în înțelesul art. 4 alin. (1) lit. e);

c) furnizori de servicii poștale care emit monedă electronică potrivit cadrului legislativ național aplicabil;

d) Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale, atunci când acestea nu acționează în calitate de autorități monetare sau în altă calitate ce implică exercițiul autorității publice;

e) statele membre și autoritățile lor regionale ori locale, atunci când acestea acționează în calitatea lor de autorități publice.

(2) Cap. II se aplică doar instituțiilor emitente de monedă electronică.

Art. 3. — Nu intră în domeniul de aplicare al prezentei legi:

a) fără a aduce atingere dispozițiilor cap. III din titlul II al Legii nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, valoarea monetară stocată în instrumentele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. k) și l) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;

b) valoarea monetară destinată efectuării operațiunilor de plată prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.

Art. 4. — (1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *agent* — persoană fizică sau juridică ce furnizează servicii de plată în numele și pe seama unei instituții emitente de monedă electronică;

b) *consumator* — persoană fizică ce acționează în scopuri care se află în afara activității sale comerciale sau profesionale;

c) *cont de plăți* — cont ținut în numele unuia sau al mai multor deținători de monedă electronică și utilizatori de servicii de plată și utilizat pentru executarea operațiunilor de plată;

d) *distribuitor* — persoană fizică sau juridică ce prestează servicii de distribuție și, după caz, de răscumpărare de monedă

electronică pe seama unei instituții emitente de monedă electronică;

e) *instituție emitentă de monedă electronică* — persoană juridică autorizată în conformitate cu prevederile cap. II să emită monedă electronică;

f) *monedă electronică* — valoare monetară stocată electronic, inclusiv magnetic, reprezentând o creanță asupra emitentului, emisă la primirea fondurilor în scopul efectuării de operațiuni de plată și care este acceptată de o persoană, alta decât emitentul de monedă electronică;

g) *stat membru* — orice stat membru al Uniunii Europene, precum și orice stat aparținând Spațiului Economic European;

h) *stat membru de origine* — stat membru în care se află sediul social al emitentului de monedă electronică sau, în cazul în care, în conformitate cu legislația națională, emitentul de monedă electronică nu are sediu social, statul membru în care se află sediul real al acestuia;

i) *stat membru gazdă* — stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un emitent de monedă electronică are o sucursală, un distribuitor, un agent sau în care emite monedă electronică ori prestează servicii de plată în mod direct;

j) *sucursală* — unitate operațională, fără personalitate juridică, alta decât sediul real, care constituie o parte a instituției emitente de monedă electronică și care realizează direct toate sau unele dintre activitățile instituției emitente de monedă electronică.

(2) Pentru termenii și expresiile cuprinse în prezenta lege și care nu au fost definite la alin. (1) se utilizează în mod corespunzător definițiile prevăzute în Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.

Art. 5. — Toate unitățile operaționale constituite în același stat membru de o instituție emitentă de monedă electronică al cărei sediu real este în alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală.

Art. 6. — (1) Este interzis oricărei entități care nu este emitent de monedă electronică în înțelesul art. 2 să emită monedă electronică.

(2) Este interzis oricărei entități care nu este emitent de monedă electronică în înțelesul art. 2 să utilizeze în denumire, în antet sau în alte atribute de identificare ori în legătură cu activitățile pe care le desfășoară sintagmele *instituție emitentă de monedă electronică*, *emitent de monedă electronică* sau derivate ori traduceri ale acestora.

CAPITOLUL II

Autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor emitente de monedă electronică

SECȚIUNEA 1

Cerințe minime de acces la activitate

Art. 7. — (1) Orice entitate care intenționează să emită monedă electronică pe teritoriul României în calitate de instituție emitentă de monedă electronică trebuie să dispună de o autorizație, potrivit prezentului capitol, înainte de începerea acestei activități.

(2) Banca Națională a României poate acorda autorizație unei persoane juridice române constituite în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care are sediul real pe teritoriul României și care emite cel puțin o parte din moneda electronică pe teritoriul României.

Art. 8. — (1) Banca Națională a României acordă autorizație unei persoane juridice române doar dacă din informațiile și documentele care însoțesc cererea rezultă respectarea tuturor cerințelor prevăzute de prezentul capitol și de reglementările date în aplicarea acestuia și evaluarea proiectului prezentat este favorabilă.

(2) În scopul aplicării alin. (1), Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor furnizează Băncii Naționale a României, la cererea acesteia, informații cu privire la persoane și entități expuse la risc de spălare a banilor și finanțare a terorismului.

(3) În scopul aplicării prevederilor alin. (1), la solicitarea persoanei juridice prevăzute la art. 7 alin. (2), Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor analizează documentele pentru care, potrivit reglementărilor Băncii Naționale a României prevăzute la alin. (1), este necesară exprimarea de către Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor a unui punct de vedere și comunică solicitantului punctul său de vedere pe marginea conformării acestora cu prevederile art. 93—106 din prezenta lege și, după caz, cu prevederile Legii nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, aflate în competența autorității potrivit art. 222 alin. (1) lit. b) din respectiva lege.

(4) În vederea luării unei decizii privind cererea de autorizare, Banca Națională a României poate consulta autoritățile cu competențe relevante.

Art. 9. — (1) Banca Națională a României acordă autorizația numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției emitente de monedă electronică, aceasta dispune de un cadru formal de administrare a activității de emisie de monedă electronică riguros conceput, care să includă o structură organizatorică clară, cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente, de proceduri eficiente de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă și de mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase.

(2) Instituția emitentă de monedă electronică stabilește cadrul de administrare, procedurile și mecanismele prevăzute la alin. (1) astfel încât să fie cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea activității de prestare de servicii de plată și de emisie de monedă electronică prestate de instituția emitentă de monedă electronică.

Art. 10. — (1) Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției emitente de monedă electronică, persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de emisie de monedă electronică au o bună reputație și dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate.

(2) În aplicarea prezentului capitol, persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de emisie de monedă electronică sunt:

a) în cazul instituțiilor emitente de monedă electronică care au ca activitate principală emisia de monedă electronică, persoanele care, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârii organelor statutare, sunt împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea zilnică a instituțiilor emitente de monedă electronică și sunt investite cu competența de a angaja răspunderea acestor instituții; sau

b) în cazul instituțiilor emitente de monedă electronică care nu au ca activitate principală emisia de monedă electronică, persoanele responsabile pentru coordonarea structurii organizatorice care asigură desfășurarea activității de emisie de monedă electronică.

(3) Fiecare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) trebuie să fie aprobată de Banca Națională a României înainte de începerea exercitării responsabilităților.

Art. 11. — Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției emitente de monedă electronică, calitatea acționarilor sau asociaților care dețin participații calificate este adecvată.

Art. 12. — Dacă între instituția emitentă de monedă electronică, persoană juridică română, și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă aceste legături ori dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice ori juridice cu care instituția emitentă de monedă electronică are legături strânse sau dificultățile în aplicarea dispozițiilor ori măsurilor respective nu împiedică exercitarea eficace a funcțiilor sale de supraveghere.

Art. 13. — Condițiile prevăzute la art. 9—12 se aplică în mod corespunzător și pentru activitatea de servicii de plată prestată de instituția emitentă de monedă electronică.

Art. 14. — În situația în care instituția emitentă de monedă electronică este implicată și în alte activități comerciale, altele decât emisia de monedă electronică și prestarea oricăruia dintre serviciile de plată prevăzute la art. 7 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, Banca Națională a României poate solicita constituirea unei entități distincte pentru activitatea de emisie de monedă electronică și de prestare de servicii de plată, în cazul în care apreciază, în procedura de autorizare sau în procesul de supraveghere, că celelalte activități comerciale prejudiciază sau ar putea prejudicia fie soliditatea situației financiare a instituției emitente de monedă electronică, fie capacitatea Băncii Naționale a României de a supraveghea respectarea de către instituția emitentă de monedă electronică a tuturor obligațiilor impuse de prezentul capitol și de reglementările date în aplicarea acestuia.

Art. 15. — Autorizația emisă de Banca Națională a României permite instituției emitente de monedă electronică, persoană juridică română, să emită monedă electronică și să presteze serviciile de plată prevăzute de autorizație în orice stat membru, în condițiile prevăzute în secțiunea a 5-a.

Art. 16. — (1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor prezentului capitol, Banca Națională a României stabilește prin reglementări documentația care trebuie să însoțească cererea pentru obținerea autorizației, precum și criteriile pe baza cărora se verifică îndeplinirea cerințelor prevăzute la art. 10 alin. (1) și la art. 11.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), Banca Națională a României asigură conformarea la cerințele prevăzute de ghidurile emise de Autoritatea Bancară Europeană în domeniul autorizării instituțiilor emitente de monedă electronică, potrivit art. 16 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei.

Art. 17. — Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să dispună la data autorizării de un nivel al capitalului inițial de cel puțin echivalentul în lei a 350.000 euro.

Art. 18. — (1) Instituțiile emitente de monedă electronică persoane juridice române care prestează serviciile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative trebuie să dețină

o asigurare de răspundere civilă profesională sau o altă garanție comparabilă care să acopere, pentru toate teritoriile în care își oferă serviciile, răspunderea pentru operațiunile de plată neautorizate, pentru neexecutarea, executarea defectuoasă ori cu întârziere a operațiunilor de plată sau pentru neutilizarea autentificării stricte a clienților.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică persoane juridice române care prestează serviciile prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative trebuie să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională sau o altă garanție comparabilă care să acopere, pentru toate teritoriile în care își oferă serviciile, prejudiciile pe care le pot provoca prestatorilor de servicii de plată care oferă servicii de cont sau utilizatorilor serviciilor de plată, ca urmare a accesării sau utilizării neautorizate sau frauduloase a informațiilor referitoare la contul de plăți.

Art. 19. — Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să emită moneda electronică fără întârziere, la primirea fondurilor în schimbul cărora aceasta este emisă.

Art. 20. — (1) Instituțiile emitente de monedă electronică pot deschide și menține conturi de plăți pentru clienții lor, destinate exclusiv executării operațiunilor de plată.

(2) Instituțiilor emitente de monedă electronică le este interzisă atragerea de depozite ori de alte fonduri rambursabile de la public, în sensul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Primirea de fonduri destinate emiterii de monedă electronică cu respectarea prevederilor art. 19, respectiv prestării de servicii de plată nu este considerată atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public.

Art. 21. — (1) Pe lângă emiterea de monedă electronică, instituțiile emitente de monedă electronică pot presta serviciile de plată prevăzute la art. 7 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică pot presta servicii operaționale și conexe legate de activitatea de emiteri de monedă electronică și de prestare de servicii de plată pe care o desfășoară, precum: asigurarea executării operațiunilor de plată, servicii de schimb valutar, activități de păstrare în custodie sau stocarea și procesarea datelor.

(3) Pe lângă emiterea de monedă electronică, prestarea serviciilor de plată prevăzute la art. 7 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și a serviciilor operaționale și conexe prevăzute la alin. (2) și la art. 22, instituțiile emitente de monedă electronică pot desfășura, cu respectarea legislației naționale în materie și în măsura în care este permis de legislația specifică celorlalte activități pe care le desfășoară:

a) acordarea de credite care nu sunt legate de serviciile de plată, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, cu modificările și completările ulterioare;

b) administrarea sistemelor de plăți;

c) activități comerciale, cu respectarea legislației Uniunii Europene și a legislației naționale aplicabile.

Art. 22. — Instituțiile emitente de monedă electronică pot acorda credite legate de serviciile de plată prevăzute la art. 7 alin. (1) lit. d) și e) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, în condițiile stabilite de respectiva reglementare.

Art. 23. — Creditele acordate de instituțiile emitente de monedă electronică nu pot avea ca sursă fondurile primite în schimbul monedei electronice emise.

SECȚIUNEA a 2-a

Autorizarea instituțiilor emitente de monedă electronică

Art. 24. — În vederea obținerii autorizației pentru emiterea de monedă electronică și prestarea serviciilor de plată, solicitantul trebuie să remită Băncii Naționale a României o cerere însoțită de documentația și de informațiile prevăzute în reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului capitol.

Art. 25. — (1) Banca Națională a României evaluează și comunică solicitantului hotărârea sa cu privire la acordarea autorizației sau respingerea cererii de autorizare, în termen de 3 luni de la data primirii cererii care îndeplinește cerința prevăzută la art. 24.

(2) În situația în care cererea nu îndeplinește condiția prevăzută la art. 24, Banca Națională a României comunică solicitantului documentele și informațiile necesare pentru îndeplinirea acesteia.

(3) Solicitanții au la dispoziție un termen de maximum 3 luni de la data comunicării prevăzute la alin. (2) pentru prezentarea documentelor și/sau informațiilor solicitate de Banca Națională a României, termenul de evaluare specificat la alin. (1) începând să curgă de la data primirii respectivelor documente și informații ori, după caz, de la expirarea termenului maxim de 3 luni prevăzut în prezentul alineat.

(4) Pentru situații bine fundamentate de solicitant, la cererea acestuia, Banca Națională a României poate prelungi termenul de transmitere a documentelor și informațiilor prevăzut la alin. (3).

(5) Banca Națională a României poate solicita, în termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la data primirii cererii care îndeplinește cerința prevăzută la art. 24, alte informații relevante pentru evaluare. Solicitantul trebuie să transmită informațiile solicitate în termen de maximum 30 de zile lucrătoare de la data comunicării solicitării, perioadă în care termenul prevăzut la alin. (1) se suspendă.

(6) Solicitantul poate furniza din propria inițiativă orice alte informații și/sau documente considerate relevante, însă acestea trebuie să fie prezentate cel târziu cu 30 de zile anterior datei expirării termenului în care Banca Națională a României trebuie să se pronunțe asupra cererii de autorizare.

(7) Informațiile și documentele care sunt prezentate după expirarea termenelor prevăzute în prezentul articol nu sunt luate în considerare la evaluarea cererii de autorizare și se restituie titularului cererii.

(8) Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la acordarea autorizației produce efecte de la data înscrierii în registrul prevăzut la art. 64.

Art. 26. — (1) Banca Națională a României respinge o cerere de autorizare dacă din evaluarea realizată în condițiile prevăzute de prezentul capitol și de reglementările emise în aplicare rezultă una dintre următoarele situații:

a) capitalul inițial se situează sub nivelul minim stabilit de dispozițiile legale în vigoare;

b) din evaluarea planului de activitate și a planului de afaceri prezentate rezultă că instituția emitentă de monedă electronică nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor stabilite în prezentul capitol și a reglementărilor aplicabile, inclusiv din cauza insuficienței fondurilor proprii raportat la nivelul reglementat pentru activitatea propusă;

c) cadrul de administrare a activității de emiteri de monedă electronică și de prestare a serviciilor de plată, procedurile de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă instituția emitentă de monedă electronică și mecanismele de control intern nu sunt cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea acestei activități;

d) activitățile comerciale, altele decât emiteri de monedă electronică sau prestarea serviciilor de plată, în care este

implicată entitatea prejudiciază sau ar putea prejudicia fie soliditatea situației financiare a instituției emitente de monedă electronică, fie capacitatea Băncii Naționale a României de a supraveghea respectarea de către instituția emitentă de monedă electronică a tuturor obligațiilor impuse de prezentul capitol și de reglementările date în aplicarea acestuia;

e) persoanele responsabile pentru conducerea și administrarea activității de emisie de monedă electronică și de prestare a serviciilor de plată nu au o bună reputație ori nu dispun de cunoștințe și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității vizate;

f) calitatea acționarilor sau asociaților care dețin participații calificate nu este adecvată;

g) legăturile strânse dintre instituția emitentă de monedă electronică și alte persoane fizice sau juridice sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;

h) dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice ori juridice cu care instituția emitentă de monedă electronică are legături strânse sau dificultățile în aplicarea acestor dispoziții ori măsuri sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;

i) documentația și informațiile transmise de solicitant în susținerea cererii de autorizare nu sunt complete sau nu îndeplinesc cerințele prevăzute de reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului capitol;

j) politica de securitate prezentată de solicitant nu asigură atingerea obiectivului de protejare adecvată a utilizatorilor serviciilor de plată împotriva riscurilor aferente serviciilor de plată prestate;

k) nu sunt respectate alte condiții prevăzute în prezentul capitol sau în reglementările emise în aplicare.

(2) În cazul în care Banca Națională a României respinge cererea de autorizare, hotărârea cuprinde și motivele care au stat la baza acesteia.

Art. 27. — (1) Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei instituții emitente de monedă electronică în următoarele situații:

a) instituția emitentă de monedă electronică nu și-a început activitatea de emisie de monedă electronică și de prestare de servicii de plată în termen de 12 luni de la data acordării autorizației sau a încetat să mai desfășoare activitate de mai mult de 6 luni;

b) instituția emitentă de monedă electronică nu desfășoară activitate de emisie de monedă electronică pe teritoriul României;

c) autorizația a fost obținută pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

d) instituția emitentă de monedă electronică nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării autorizației ori alte condiții prevăzute de prezentul capitol și de reglementările emise în aplicare;

e) continuarea activității pentru care a fost autorizată instituția emitentă de monedă electronică periclitează stabilitatea sistemului de plăți;

f) ca sancțiune, potrivit art. 75 alin. (1) lit. e);

g) în oricare alte situații prevăzute de legislația în vigoare.

(2) Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la retragerea autorizației se comunică în scris instituției emitente de monedă electronică, împreună cu motivele care au stat la baza hotărârii.

(3) Acționarii sau asociații instituției emitente de monedă electronică pot hotărî renunțarea la autorizație și, dacă este cazul, dizolvarea entității, numai dacă pentru instituția emitentă de monedă electronică nu s-a deschis procedura insolvenței.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), instituția emitentă de monedă electronică comunică Băncii Naționale a României

hotărârea adunării generale a acționarilor, respectiv a asociaților, însoțită de un plan care să asigure stingerea integrală a obligațiilor față de deținătorii de monedă electronică și, după caz, față de utilizatorii de servicii de plată. Dacă este cazul, hotărârea este însoțită și de dovada încetării contractelor care le asigură accesul la conturile de plăți pentru prestarea serviciilor de inițiere a plății.

(5) Banca Națională a României aprobă solicitarea de renunțare la autorizație numai în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (3) și (4).

(6) Autorizația unei instituții emitente de monedă electronică își încetează de drept valabilitatea în următoarele situații:

a) a avut loc o fuziune sau o divizare a instituției emitente de monedă electronică în urma căreia aceasta își încetează existența;

b) s-a pronunțat o hotărâre de declanșare a procedurii falimentului instituției emitente de monedă electronică.

(7) Banca Națională a României înscrie în registrul prevăzut la art. 64 menționi cu privire la încetarea valabilității autorizației în situațiile prevăzute la alin. (6).

(8) Hotărârile Băncii Naționale a României cu privire la retragerea autorizației și la aprobarea solicitării de renunțare la autorizație se comunică instituției emitente de monedă electronică și se înscriu menționi cu privire la acestea în registrul prevăzut la art. 64.

(9) Hotărârile prevăzute la alin. (8) produc efecte de la data înscrierii menționilor în registrul prevăzut la art. 64 ori de la o dată ulterioară prevăzută în respectivele hotărâri.

(10) De la data la care produc efecte hotărârile prevăzute la alin. (8), respectiv de la încetarea valabilității autorizației, entitățile nu mai pot emite monedă electronică și nu mai pot presta servicii de plată.

SECȚIUNEA a 3-a

Cerințe operaționale

Art. 28. — Modificările intervenite în situația instituțiilor emitente de monedă electronică se comunică Băncii Naționale a României potrivit reglementărilor emise de aceasta.

Art. 29. — (1) Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să dispună permanent de fonduri proprii care să se situeze la un nivel ce nu poate fi mai mic decât maximul dintre nivelul minim al capitalului inițial prevăzut pentru autorizare și valoarea rezultată din însumarea nivelurilor determinate potrivit prevederilor art. 30 și 31.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică calculează fondurile proprii de care dispun cu respectarea prevederilor art. 36 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și ale reglementărilor Băncii Naționale a României date în aplicarea acesteia.

Art. 30. — Banca Națională a României stabilește prin reglementări emise în aplicarea prezentului capitol cerințe privind necesarul de fonduri proprii ale unei instituții emitente de monedă electronică aferent activității cu monedă electronică, referitoare la metoda de determinare a necesarului.

Art. 31. — Necesarul de fonduri proprii ale unei instituții emitente de monedă electronică aferent activității de prestare a serviciilor de plată, altele decât cele legate de emisia de monedă electronică, se determină potrivit prevederilor art. 34 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative.

Art. 32. — (1) Pe baza evaluării procedurilor de gestionare a riscului, a bazelor de date privind riscul de pierdere și a mecanismelor de control intern ale instituției emitente de monedă electronică, Banca Națională a României poate solicita unei instituții emitente de monedă electronică să dispună de un nivel al fondurilor proprii cu până la 20% mai mare decât valoarea rezultată din însumarea nivelurilor determinate potrivit art. 30 și 31 sau poate permite instituției emitente de monedă

electronică să dispună de un nivel al fondurilor proprii cu până la 20% mai mic decât valoarea rezultată din însumarea nivelurilor determinate potrivit art. 30 și 31.

(2) Nivelul fondurilor proprii rezultat din aplicarea dispozițiilor alin. (1) nu poate fi mai mic decât nivelul minim al capitalului inițial prevăzut la art. 17.

Art. 33. — Este interzisă utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calcularea nivelului fondurilor proprii de care dispune o instituție emitentă de monedă electronică, în cazul în care aceasta desfășoară și alte activități decât emiterea de monedă electronică și prestarea de servicii de plată ori în cazul în care aparține unui grup din care mai fac parte o altă instituție emitentă de monedă electronică, o instituție de credit, o instituție de plată, o societate de servicii de investiții financiare, o societate de administrare a investițiilor sau un administrator de fonduri de investiții alternative, o societate de asigurări sau o societate de reasigurări.

Art. 34. — (1) Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să protejeze fondurile primite în schimbul monedei electronice prin una dintre următoarele metode:

a) fondurile sunt evidențiate separat de fondurile destinate activităților desfășurate de instituția emitentă de monedă electronică, altele decât emiterea de monedă electronică, și se depun și se păstrează într-un cont separat la o instituție de credit sau se investesc în active de foarte bună calitate, astfel cum sunt definite în reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului capitol, până la răscumpărarea monedei electronice sau transferarea acesteia altui emitent de monedă electronică;

b) fondurile sunt asigurate în mod corespunzător printr-o poliță de asigurare sau o altă garanție comparabilă furnizată de o societate de asigurări sau de o instituție de credit care nu aparține grupului din care face parte instituția emitentă de monedă electronică respectivă, pentru o sumă echivalentă cu cea care ar fi trebuit să fie evidențiată și păstrată separat în absența poliței de asigurare sau a altei garanții comparabile, plătită în cazul în care instituția emitentă de monedă electronică nu poate să își îndeplinească obligațiile financiare.

(2) Creditorii instituției emitente de monedă electronică, alții decât deținătorii de monedă electronică, nu pot obține indisponibilizarea prin măsuri asigurătorii și nu pot executa în nicio situație fondurile protejate potrivit alin. (1), inclusiv în caz de insolvență a instituției emitente de monedă electronică.

Art. 35. — (1) În aplicarea prevederilor art. 34, în cazul în care plata contravalorii monedei electronice emise se realizează prin intermediul unui instrument de plată, obligația de a proteja fondurile în cauză intervine de la momentul la care este creditat contul instituției emitente de monedă electronică sau fondurile sunt făcute disponibile în alt mod instituției emitente de monedă electronică.

(2) Protejarea fondurilor în situația prevăzută la alin. (1) trebuie să se realizeze în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data emiterii monedei electronice.

Art. 36. — (1) În cazul în care doar o parte din valoarea monetară emisă se utilizează ca monedă electronică, iar restul se utilizează în alte scopuri, instituția emitentă de monedă electronică are obligația să aplice prevederile art. 34 și 35 numai pentru partea de fonduri primită în schimbul valorii monetare ce se utilizează ca monedă electronică.

(2) În cazul în care nu se cunoaște în avans ponderea valorii monetare ce se utilizează ca monedă electronică ori aceasta este variabilă, instituțiile emitente de monedă electronică pot aplica prevederile art. 34 și 35 doar unei părți reprezentative din totalul fondurilor, parte care se estimează că va fi utilizată ca monedă electronică, cu condiția ca estimarea să fie realizată rezonabil, pe baza datelor istorice, de o manieră considerată adecvată de Banca Națională a României.

Art. 37. — Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să protejeze fondurile pentru executarea operațiunilor de plată, altele decât cele legate de emiterea de monedă electronică, primite de la utilizatorii de servicii de plată direct sau prin intermediul unui alt prestator de servicii de plată, în conformitate cu dispozițiile art. 38 și 39 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, și reglementările emise în aplicarea acestora.

Art. 38. — (1) Pentru creditele legate de serviciile de plată, instituțiile emitente de monedă electronică constituie, regularizează și utilizează provizioane specifice de risc de credit, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României.

(2) Provizioanele astfel constituite sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, în conformitate cu prevederile Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 39. — Instituțiile emitente de monedă electronică ce acordă credite legate de serviciile de plată și a căror activitate este limitată la emiterea de monedă electronică și prestarea de servicii de plată vor organiza și vor conduce contabilitatea în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și cu reglementările specifice elaborate de Banca Națională a României, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 40. — Situațiile financiare anuale și situațiile financiare anuale consolidate ale instituțiilor emitente de monedă electronică prevăzute la art. 39 sunt supuse auditării de către auditorii financiari sau firme de audit.

Art. 41. — (1) În scopul supravegherii, instituțiile emitente de monedă electronică transmit Băncii Naționale a României informații contabile distincte, aferente următoarelor activități:

a) emiterea de monedă electronică și prestarea de servicii de plată legate de emiterea de monedă electronică, inclusiv serviciile operaționale și conexe acestora prevăzute la art. 21 alin. (2) și art. 22;

b) prestarea de servicii de plată, altele decât cele legate de emiterea de monedă electronică, inclusiv serviciile operaționale și conexe acestora;

c) celelalte activități desfășurate de instituția emitentă de monedă electronică.

(2) Informațiile contabile prevăzute la alin. (1) trebuie însoțite de un raport de audit elaborat potrivit reglementărilor aplicabile, iar în cazul instituțiilor emitente de monedă electronică care au obligația legală de auditare a situațiilor financiare, raportul trebuie întocmit de către auditorul financiar sau de către firma de audit a instituției emitente de monedă electronică.

Art. 42. — Instituțiile emitente de monedă electronică sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României informațiile contabile prevăzute la art. 41 alin. (1), precum și alte date și informații solicitate, la termenele și în forma stabilite prin reglementările emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului capitol.

Art. 43. — (1) Auditorul financiar sau firma de audit al/a unei instituții emitente de monedă electronică trebuie să informeze Banca Națională a României de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale la instituția emitentă de monedă electronică ori în situația în care exercită sarcini specifice într-o entitate care are legături strânse decurgând dintr-o relație de control cu instituția emitentă de monedă electronică, a luat cunoștință despre orice fapt sau decizie în legătură cu instituția emitentă de monedă electronică, fapt sau decizie care:

a) reprezintă o încălcare semnificativă a legii și/sau a reglementărilor ori a altor acte emise în aplicarea acestora, prin care sunt stabilite condițiile de autorizare sau cerințe privind desfășurarea activității de emisie de monedă electronică sau de prestare a serviciilor de plată;

b) este de natură să afecteze capacitatea instituției emitente de monedă electronică de a funcționa în continuare;

c) poate conduce la un refuz din partea auditorului financiar sau firmei de audit de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare sau la exprimarea de către aceștia a unei opinii cu rezerve.

(2) La solicitarea Băncii Naționale a României, auditorul financiar sau firma de audit al/a instituției emitente de monedă electronică are obligația să furnizeze orice detalii, clarificări, explicații privind activitatea de audit desfășurată.

(3) Îndeplinirea cu bună-credință de către auditorul financiar sau firma de audit al/a instituției emitente de monedă electronică a obligației de a informa Banca Națională a României potrivit prevederilor alin. (1) și (2) nu constituie încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, care revine acestuia/acesteia potrivit legii sau clauzelor contractuale, și nu poate atrage răspunderea de orice natură a acestuia/acesteia.

(4) Banca Națională a României are acces la orice documente întocmite de auditorul financiar sau firma de audit al/a instituției emitente de monedă electronică pe parcursul acțiunii de audit.

(5) Auditorul financiar sau firma de audit informează în același timp și persoanele care, potrivit actelor constitutive și/sau hotărârii organelor statutare, sunt împuternicite să conducă și să coordoneze activitatea zilnică a instituțiilor emitente de monedă electronică și sunt investite cu competența de a angaja răspunderea acestor instituții, cu excepția cazului în care există motive întemeiate care îl/o constrâng să nu procedeze astfel.

Art. 44. — Fără a aduce atingere prevederilor legislației în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului sau altor dispoziții relevante ale legislației în vigoare, instituțiile emitente de monedă electronică păstrează toate evidențele aferente activității de emisie de monedă electronică și de prestare a serviciilor de plată, inclusiv activităților operaționale și conexe acestora prevăzute la art. 21 alin. (2) și art. 22, timp de 5 ani de la terminarea operațiunii.

Art. 45. — (1) Instituțiile emitente de monedă electronică au obligația de a se asigura de respectarea cerințelor impuse de prezentul capitol și de reglementările emise în aplicare, în cazul în care delegă unor terți realizarea unor funcții operaționale.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică sunt responsabile pentru toate actele angajaților lor și pentru activitatea desfășurată de sucursale, agenți, distribuitori și alte entități către care externalizează activități, în condițiile prezentei legi.

SECȚIUNEA a 4-a

Externalizarea activităților instituțiilor emitente de monedă electronică, persoane juridice române, și desfășurarea de către acestea prin intermediul agenților a activității de prestare a serviciilor de plată

Art. 46. — (1) Instituțiilor emitente de monedă electronică le este interzisă externalizarea totală sau parțială a emiterii de monedă electronică.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică pot utiliza persoane fizice sau juridice pentru distribuirea și răscumpărarea de monedă electronică.

Art. 47. — (1) Instituțiile emitente de monedă electronică informează Banca Națională a României în cazul în care intenționează să externalizeze către entități situate pe teritoriul României funcții operaționale aferente emiterii de monedă electronică, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi.

(2) La externalizarea funcțiilor operaționale importante, inclusiv a sistemelor informatice, instituția emitentă de monedă electronică trebuie să se asigure că aceasta se realizează fără afectarea semnificativă a calității mecanismelor de control intern ale instituției emitente de monedă electronică și nu împiedică exercitarea eficientă de către autoritatea de supraveghere a

verificărilor referitoare la respectarea obligațiilor ce revin instituțiilor emitente de monedă electronică potrivit prezentei legi.

Art. 48. — (1) În aplicarea prevederilor art. 47, o funcție operațională este considerată importantă dacă nerealizarea acesteia sau realizarea sa în mod defectuos prejudiciază în mod semnificativ capacitatea instituției emitente de monedă electronică de a se conforma permanent condițiilor de autorizare impuse de prevederile prezentului capitol și de reglementările emise în aplicarea acestuia sau altor obligații care îi revin în conformitate cu prezenta lege ori afectează semnificativ performanțele financiare, stabilitatea instituției emitente de monedă electronică sau continuitatea activității de emisie de monedă electronică.

(2) Externalizarea funcțiilor operaționale importante se poate realiza numai cu respectarea de către instituția emitentă de monedă electronică a următoarelor condiții:

a) externalizarea nu conduce la delegarea responsabilității organelor de conducere;

b) relația și obligațiile instituției emitente de monedă electronică în raport cu deținătorii de monedă electronică în conformitate cu prezenta lege și reglementările emise în aplicare nu sunt afectate;

c) nu se prejudiciază respectarea condițiilor impuse instituției emitente de monedă electronică în vederea autorizării în conformitate cu prezentul capitol și reglementările emise în aplicarea acestuia;

d) niciuna dintre condițiile impuse în vederea autorizării instituției emitente de monedă electronică nu este înlăturată sau modificată.

Art. 49. — Instituțiile emitente de monedă electronică pot externaliza funcții operaționale legate de emisia de monedă electronică către entități din străinătate cu respectarea prevederilor art. 46—48 și cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

Art. 50. — Dispozițiile art. 47—49 se aplică în mod corespunzător, în cazul în care instituțiile emitente de monedă electronică intenționează să externalizeze funcții operaționale legate de prestarea de servicii de plată.

Art. 51. — (1) Instituțiile emitente de monedă electronică pot presta, prin intermediul agenților, servicii de plată, cu aplicarea în mod corespunzător a prevederilor titlului II cap. I secțiunea a 4-a și art. 61—66 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, a reglementărilor emise în aplicarea acesteia și a prezentei legi.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică se asigură că agenții care acționează pe seama lor informează utilizatorii serviciilor de plată despre acest fapt.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (1), trimiterea la registrul instituțiilor de plată va fi interpretată ca trimitere la registrul instituțiilor emitente de monedă electronică prevăzut la art. 64.

SECȚIUNEA a 5-a

Procedura de notificare pentru desfășurarea activității în alte state membre de către instituții emitente de monedă electronică, persoane juridice române

Art. 52. — (1) Orice instituție emitentă de monedă electronică autorizată, persoană juridică română, care intenționează să emită monedă electronică pentru prima dată într-un alt stat membru, prin stabilirea unei sucursale ori în mod direct, ori să utilizeze persoane fizice sau juridice pentru distribuirea și, după caz, răscumpărarea de monedă electronică în alt stat membru, transmite Băncii Naționale a României o cerere însoțită de informațiile prevăzute la art. 54.

(2) În termen de o lună de la primirea cererii, Banca Națională a României comunică autorității competente din statul membru gazdă informațiile prevăzute la art. 54 și solicită opinia în legătură cu intenția instituției emitente de monedă electronică.

(3) În termen de cel mult 3 luni de la primirea cererii prevăzute la alin. (1), Banca Națională a României decide cu privire la aceasta, cu luarea în considerare a opiniei exprimate de autoritatea competentă din statul membru gazdă, și comunică instituției emitente de monedă electronică și autorității competente din statul membru gazdă hotărârea sa cu privire la aprobarea sau respingerea cererii.

(4) Dacă este cazul, Banca Națională a României comunică autorității competente din statul membru gazdă și motivele pentru care nu a fost de acord cu opinia negativă exprimată de aceasta ca urmare a solicitării formulate potrivit prevederilor alin. (2).

(5) Hotărârea Băncii Naționale a României cu privire la aprobarea cererii de desfășurare a activității prin intermediul sucursalei produce efecte de la data înscrierii sucursalei în registrul instituțiilor emitente de monedă electronică prevăzut la art. 64.

(6) Banca Națională a României poate radia sucursala din registrul prevăzut la art. 64 ori poate revoca aprobarea cererii de utilizare a persoanelor fizice sau juridice pentru distribuirea și, după caz, răscumpărarea de monedă electronică, în cazul în care autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică avizul său negativ ulterior expirării termenului prevăzut la alin. (3).

Art. 53. — (1) Instituțiile emitente de monedă electronică pot emite monedă electronică prin intermediul unei sucursale numai ulterior înscrierii acesteia în registrul prevăzut la art. 64.

(2) Emiterea de monedă electronică în mod direct în alt stat membru ori utilizarea de persoane fizice sau juridice pentru distribuirea și, după caz, răscumpărarea de monedă electronică în alt stat membru se poate face de la data la care Banca Națională a României realizează comunicarea potrivit art. 52 alin. (3).

(3) Instituțiile emitente de monedă electronică informează Banca Națională a României asupra datei la care începe efectiv desfășurarea activității prin intermediul unei sucursale sau al unui distribuitor.

(4) Banca Națională a României transmite informațiile prevăzute la alin. (3) autorității competente din statul membru gazdă.

Art. 54. — (1) În aplicarea prevederilor art. 52, instituțiile emitente de monedă electronică autorizate, persoane juridice române, transmit Băncii Naționale a României informații privind tipul serviciilor pe care intenționează să le presteze în alt stat membru.

(2) În cazul în care se intenționează prestarea de servicii prin intermediul unei sucursale, suplimentar informațiilor prevăzute la alin. (1), notificarea trebuie să cuprindă numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și informații cu privire la:

a) structura organizatorică;

b) planul de afaceri, inclusiv un buget estimativ pentru primele 3 exerciții financiare, care să demonstreze că sucursala este capabilă să angajeze sistemele, resursele și procedurile adecvate și proporționale cu natura și întinderea activității vizate;

c) cadrul de administrare și mecanismele de control intern, inclusiv procedurile administrative, de gestionare a riscurilor și procedurile contabile ale solicitantului, care să demonstreze că acestea sunt cuprinzătoare și adaptate la natura, întinderea și complexitatea serviciilor prestate de sucursală și permit acesteia conformarea la obligațiile legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

(3) În cazul în care se intenționează să utilizeze persoane fizice sau juridice pentru distribuirea și, după caz, răscumpărarea de monedă electronică în alt stat membru, suplimentar informațiilor prevăzute la alin. (1), notificarea trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul distribuitorului, respectiv numele și adresa acestuia și, după caz, mecanismele

de control intern care urmează să fie folosite de distribuitor pentru a se conforma obligațiilor în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

(4) În cazul în care instituția emitentă de monedă electronică nu transmite informațiile ori nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alin. (2) sau (3), Banca Națională a României respinge cererea instituției emitente de monedă electronică.

Art. 55. — (1) Instituțiile emitente de monedă electronică comunică fără întârziere Băncii Naționale a României modificările intervenite în legătură cu informațiile furnizate potrivit art. 54.

(2) Prevederile art. 52 și 53 se aplică în mod corespunzător.

Art. 56. — Dispozițiile art. 61—66 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative se aplică în mod corespunzător în cazul în care instituțiile emitente de monedă electronică intenționează să presteze servicii de plată pentru prima dată într-un alt stat membru, prin stabilirea unei sucursale ori în mod direct.

SECȚIUNEA a 6-a

Relația cu state terțe

Art. 57. — (1) Instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, pot emite monedă electronică și/sau presta servicii de plată în state terțe prin înființarea unei sucursale, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentului capitol.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică pot utiliza persoane fizice sau juridice pentru distribuirea și răscumpărarea de monedă electronică în state terțe, potrivit reglementărilor emise de Banca Națională a României.

Art. 58. — (1) Banca Națională a României respinge cererea formulată în baza dispozițiilor art. 57 în cazul în care instituția emitentă de monedă electronică nu transmite informațiile ori nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute la art. 54.

(2) Banca Națională a României are competența de a respinge cererea de înregistrare formulată în baza dispozițiilor art. 57 și dacă, pe baza informațiilor deținute și a documentației prezentate de instituția emitentă de monedă electronică, consideră că:

a) instituția emitentă de monedă electronică nu dispune de o situație financiară corespunzătoare în raport cu activitatea propusă;

b) cadrul de administrare, procedurile și mecanismele prevăzute la art. 9 coroborat cu art. 13 nu sunt adecvate;

c) cadrul legislativ existent în statul terț și/sau modul de aplicare a acestuia împiedică exercitarea de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;

d) instituția emitentă de monedă electronică nu îndeplinește alte cerințe prevăzute de prezentul capitol și de reglementările emise în aplicarea acestuia.

Art. 59. — (1) Entitățile care emit monedă electronică și au sediul în state terțe nu pot presta activitate de emisie ori distribuie și/sau răscumpărare de monedă electronică și nu pot presta servicii de plată pe teritoriul României decât după constituirea unei instituții emitente de monedă electronică, persoană juridică română.

(2) Fac excepție de la dispozițiile alin. (1) sucursalele entităților care emit monedă electronică și au sediul în acele state terțe cu care au fost încheiate acorduri la nivelul Uniunii Europene cu privire la regimul privind desfășurarea activității de emisie de monedă electronică și prestarea serviciilor de plată, prevederile acestor acorduri aplicându-se cu prioritate.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2), Banca Națională a României notifică Comisiei Europene orice autorizație acordată unei sucursale a unei instituții emitente de monedă electronică cu sediul într-un stat terț.

SECȚIUNEA a 7-a

Procedura de notificare pentru desfășurarea activității pe teritoriul României de către instituțiile emitente de monedă electronică din alte state membre

Art. 60. — (1) O instituție emitentă de monedă electronică autorizată într-un alt stat membru poate emite monedă electronică pe teritoriul României prin stabilirea unei sucursale ori în mod direct, în baza notificării transmise Băncii Naționale a României de autoritatea competentă din statul membru de origine.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul instituției emitente de monedă electronică, numărul autorizației și tipul serviciilor pe care intenționează să le presteze pe teritoriul României.

(3) În cazul în care se intenționează emiterea de monedă electronică prin intermediul unei sucursale, suplimentar informațiilor prevăzute la alin. (2), notificarea trebuie să cuprindă numele persoanelor responsabile pentru conducerea sucursalei și informații cu privire la:

a) structura organizatorică;

b) planul de afaceri, inclusiv bugetul estimativ pentru primele 3 exerciții financiare, care să demonstreze că sucursala este capabilă să angajeze sistemele, resursele și procedurile adecvate și proporționale cu natura și întinderea activității vizate;

c) cadrul de administrare și mecanismele de control intern, inclusiv procedurile administrative, de gestionare a riscurilor și procedurile contabile ale solicitantului, care să demonstreze că acestea sunt cuprinzătoare și adaptate la natura, întinderea și complexitatea serviciilor prestate de sucursală și permit acesteia conformarea la obligațiile legale în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

(4) În termen de maximum o lună de la primirea notificării realizate de autoritatea competentă din statul membru de origine, Banca Națională a României evaluează informațiile și transmite acesteia opinia sa și informațiile relevante asupra intenției instituției emitente de monedă electronică din respectivul stat membru de a desfășura activitate pe teritoriul României.

(5) Ulterior notificării privind deschiderea unei sucursale realizate potrivit alin. (1), la cererea Băncii Naționale a României, Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și alte autorități relevante furnizează acesteia informații cu privire la riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului pe care îl implică proiectul ce face obiectul notificării.

(6) În situația în care din consultarea realizată potrivit alin. (5) rezultă motive întemeiate pentru a suspecta că prin deschiderea sucursalei ar putea crește riscul de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului ori în legătură cu proiectul de deschidere a sucursalei se efectuează, s-au efectuat ori s-a încercat efectuarea unor operațiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, Banca Națională a României informează în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine.

Art. 61. — (1) O instituție emitentă de monedă electronică autorizată într-un alt stat membru poate utiliza persoane fizice sau juridice pentru distribuirea și răscumpărarea de monedă electronică pe teritoriul României în baza notificării transmise Băncii Naționale a României de autoritatea competentă din statul membru de origine.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă informații privind denumirea și sediul instituției emitente de monedă electronică, denumirea și sediul distribuitorului, respectiv numele și adresa acestuia, tipul serviciilor pe care intenționează să le presteze pe teritoriul României și, după caz, mecanismele de control intern care urmează să fie folosite de distribuitor pentru a se conforma obligațiilor în materie de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

(3) Dispozițiile art. 60 alin. (4)—(6) se aplică în mod corespunzător.

Art. 62. — Dispozițiile art. 56—60 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative se aplică în mod corespunzător în cazul în care instituțiile emitente de monedă electronică autorizate în alte state membre intenționează să presteze servicii de plată pentru prima dată pe teritoriul României, prin stabilirea unei sucursale, a unui agent ori în mod direct.

Art. 63. — Modificarea informațiilor furnizate potrivit art. 60 și 61 poate conduce la reevaluarea de către Banca Națională a României a opiniei formulate potrivit art. 60.

SECȚIUNEA a 8-a

Registrul instituțiilor emitente de monedă electronică

Art. 64. — (1) Banca Națională a României organizează și administrează registrul instituțiilor emitente de monedă electronică, în care sunt evidențiate instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, sucursalele acestora din alte state membre și state terțe, precum și agenții instituțiilor emitente de monedă electronică, persoane juridice române.

(2) Registrul prevăzut la alin. (1) este public, accesibil online, este actualizat permanent și furnizează informații privind activitățile pentru care a fost autorizată fiecare instituție emitentă de monedă electronică.

Art. 65. — Banca Națională a României comunică Autorității Bancare Europene informații cu privire la datele înscrise în registrul, precum și alte informații, potrivit standardelor tehnice privind registrul central electronic elaborate de autoritate.

SECȚIUNEA a 9-a

Autoritatea competentă și supravegherea

Art. 66. — (1) Banca Națională a României este autoritatea responsabilă cu supravegherea respectării dispozițiilor prezentului capitol și ale reglementărilor emise în aplicare.

(2) Banca Națională a României asigură supravegherea prudențială a instituțiilor emitente de monedă electronică autorizate, inclusiv pentru activitatea de emisie de monedă electronică și de prestare de servicii de plată desfășurată prin sucursalele și agenții acestora.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu implică faptul că Banca Națională a României are competențe de supraveghere a activităților comerciale ale instituției emitente de monedă electronică, altele decât emisia de monedă electronică, prestarea de servicii de plată și activitățile enumerate la art. 21 alin. (2) și art. 22.

(4) Dispozițiile art. 25 alin. (3) și (4) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător în ceea ce privește regimul răspunderii membrilor Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României și a personalului acesteia pentru exercitarea atribuțiilor care decurg din aplicarea prezentului capitol.

Art. 67. — (1) Activitatea de supraveghere a instituțiilor emitente de monedă electronică de către Banca Națională a României, în vederea verificării respectării cerințelor impuse prin prezentul capitol și reglementările emise în aplicarea acestuia, trebuie să fie proporțională, adecvată și adaptată riscurilor la care sunt expuse instituțiile emitente de monedă electronică.

(2) Verificările la sediul entităților prevăzute la alin. (3) lit. b) se efectuează de către personalul Băncii Naționale a României împuternicit în acest sens sau de către auditori financiari sau experți numiți de Banca Națională a României.

(3) Pentru exercitarea funcției de supraveghere, Banca Națională a României este abilitată:

a) să solicite instituției emitente de monedă electronică să furnizeze orice informație necesară pentru verificarea respectării

cerințelor impuse prin prezentul capitol și reglementările emise în aplicarea acestuia, specificând termenul în care trebuie furnizate și, după caz, scopul solicitării;

b) să efectueze verificări la sediul instituției emitente de monedă electronică, persoană juridică română, al sucursalelor acesteia și al oricărui agent al său sau al oricărei entități către care aceasta a externalizat activități, inclusiv distribuitori;

c) să emită recomandări, instrucțiuni și să dispună măsuri;

d) să suspende sau să retragă autorizația.

(4) Instituțiile emitente de monedă electronică vor permite personalului împuternicit al Băncii Naționale a României și auditorilor financiari sau experților numiți de Banca Națională a României să le examineze evidențele, conturile și operațiunile, furnizând în acest scop toate documentele și informațiile cu privire la administrarea, controlul intern și operațiunile instituțiilor emitente de monedă electronică, astfel cum vor fi solicitate de către aceștia.

(5) Instituțiile emitente de monedă electronică sunt obligate să transmită Băncii Naționale a României orice informații solicitate de aceasta în scopul realizării supravegherii.

Art. 68. — (1) Banca Națională a României stabilește prin reglementări regimul instituțiilor emitente de monedă electronică ce desfășoară activitate de creditare, legat de calitatea de persoane juridice declarante la Centrala riscului de credit a Băncii Naționale a României.

(2) Nu se consideră încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional transmiterea de către Centrala riscului de credit a informațiilor existente în baza sa de date instituțiilor emitente de monedă electronică.

Art. 69. — (1) Orice persoană fizică sau juridică ce a decis să achiziționeze, direct ori indirect, o participație calificată la o instituție emitentă de monedă electronică, persoană juridică română, sau să își majoreze participația calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot ori a deținerii de participații la capitalul social să depășească nivelurile de 20%, 30% ori de 50% sau astfel încât instituția emitentă de monedă electronică să devină o filială a persoanei în cauză trebuie să notifice în prealabil, în scris, Banca Națională a României în legătură cu această decizie.

(2) Prevederile art. 16 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul instituțiilor emitente de monedă electronică ce desfășoară și alte activități comerciale decât emiterea de monedă electronică, prestarea de servicii de plată și activități conexe acestora, persoanele prevăzute la alin. (1) pot notifica Banca Națională a României în termen de 5 zile lucrătoare de la data operațiunii.

(4) Banca Națională a României confirmă în scris achizitorului potențial, de îndată, dar nu mai târziu de două zile lucrătoare, primirea notificării și, dacă este cazul, primirea ulterioară a oricăror informații suplimentare solicitate în condițiile alin. (5) și (6) și comunică achizitorului potențial, în fiecare caz, data la care expiră termenul de evaluare.

(5) Banca Națională a României evaluează în ce măsură calitatea achizitorului potențial este adecvată din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției emitente de monedă electronică, în termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise a primirii notificării și a tuturor documentelor care trebuie transmise acesteia. Dacă notificarea nu este însoțită de toate documentele cerute potrivit reglementărilor aplicabile, termenul de evaluare începe să curgă de la data confirmării de către Banca Națională a României a primirii tuturor documentelor respective.

(6) Dacă este necesar, Banca Națională a României poate solicita în scris, dar nu mai târziu de expirarea a 50 de zile lucrătoare din termenul de evaluare prevăzut la alin. (5), orice informații suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării, cu indicarea informațiilor cerute.

(7) Achizitorul potențial trebuie să transmită informațiile suplimentare solicitate în termen de 20 de zile lucrătoare de la

data comunicării solicitării, în cazul neîndeplinirii acestei obligații fiind incidente prevederile alin. (9). Pe perioada respectivă, termenul de evaluare prevăzut la alin. (5) se suspendă. Orice altă solicitare din partea Băncii Naționale a României de completare sau de clarificare a informațiilor primite nu mai are ca efect suspendarea termenului de evaluare.

(8) Banca Națională a României se opune achiziției dacă din evaluarea realizată constată că există motive rezonabile pentru a considera că influența exercitată de achizitorul potențial împiedică administrarea prudentă și sănătoasă a instituției emitente de monedă electronică vizate de achiziția propusă ori dacă achizitorul potențial nu a furnizat informații complete.

(9) Dacă la finalizarea evaluării Banca Națională a României hotărăște să se opună achiziției propuse, comunică în scris achizitorului potențial hotărârea sa, în termen de două zile lucrătoare de la data adoptării acesteia și fără a depăși termenul prevăzut pentru realizarea evaluării, indicând și motivele care au stat la baza hotărârii.

(10) Dacă până la expirarea termenului de evaluare Banca Națională a României nu se opune în scris achiziției propuse, aceasta se consideră aprobată.

Art. 70. — (1) În cazul achizițiilor prevăzute la art. 69 și în privința cărora Banca Națională a României și-a exprimat opoziția în considerarea faptului că influența exercitată de achizitor împiedică administrarea prudentă și sănătoasă a instituției emitente de monedă electronică, exercitarea drepturilor de vot aferente participațiilor deținute de acționarii sau asociații în cauză legat de deciziile privind activitatea de emisie de monedă electronică și cea de prestare de servicii de plată se suspendă, iar voturile exprimate deja sunt nule.

(2) În cazul achizițiilor prevăzute la art. 69 și în privința cărora Banca Națională a României și-a exprimat opoziția întrucât achizitorul nu a furnizat informații complete ori în privința cărora persoana prevăzută la art. 69 alin. (1) nu a notificat în legătură cu achiziția potrivit dispozițiilor art. 69 alin. (1) sau (3) sau achiziția a avut loc anterior expirării termenului de exprimare de către Banca Națională a României și nu se aplică art. 69 alin. (3), exercitarea drepturilor de vot aferente participațiilor deținute de aceștia în privința deciziilor referitoare la activitatea de emisie de monedă electronică și, după caz, de prestare de servicii de plată se suspendă până la remedierea situației.

(3) În aplicarea prevederilor alin. (2), Banca Națională a României dispune măsuri pentru remedierea situației și stabilește termene pentru aceasta.

(4) Prevederile art. 69 și ale prezentului articol nu aduc atingere dreptului Băncii Naționale a României de a dispune alte măsuri sau de a aplica sancțiuni instituției emitente de monedă electronică ori persoanelor responsabile pentru conducerea și administrarea activității de emisie de monedă electronică și, după caz, de prestare de servicii de plată.

Art. 71. — (1) Orice persoană fizică sau juridică ce a decis să cedeze, direct ori indirect, o participație calificată într-o instituție emitentă de monedă electronică, persoană juridică română, sau să își reducă deținerea calificată astfel încât proporția drepturilor sale de vot ori a deținerii la capitalul social să se situeze sub nivelurile de 20%, 30% ori de 50% sau astfel încât instituția emitentă de monedă electronică în cauză să înceteze să mai fie o filială a persoanei în cauză trebuie să notifice în prealabil, în scris, Banca Națională a României în legătură cu această decizie, conform reglementărilor emise în acest sens.

(2) Prevederile art. 69 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

Art. 72. — (1) În situația în care constată existența unor deficiențe, Banca Națională a României poate face recomandări unei instituții emitente de monedă electronică, persoană juridică română, în vederea adoptării de măsuri corespunzătoare de către aceasta pentru desfășurarea prudentă a activității.

(2) Entitatea are obligația de a comunica Băncii Naționale a României măsurile întreprinse, în termenele stabilite de aceasta.

Art. 73. — (1) Banca Națională a României are competența de a dispune măsuri administrative necesare în scopul înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora în situația în care constată că o instituție emitentă de monedă electronică, persoană juridică română, sau oricare dintre persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de emiteri de monedă electronică și de prestare de servicii de plată în cadrul instituției emitente de monedă electronică:

a) încalcă dispozițiile art. 10 alin. (3), art. 18, 19, art. 20 alin. (1) și (2), art. 22, 28, 29, art. 32 alin. (1), art. 33, 34, art. 35 alin. (2), art. 36, 37, art. 38 alin. (1), art. 39, 40, 41, 42, 44, art. 45 alin. (1), art. 46 alin. (1), art. 47, 49, art. 50 coroborat cu art. 47 și 49 din prezenta lege, ale art. 51 din prezenta lege coroborat cu art. 49 alin. (1) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, ale art. 51 din prezenta lege coroborat cu art. 62, 64 și 65 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, ale art. 53 alin. (1)—(3) și art. 55 din prezenta lege, ale art. 56 din prezenta lege coroborat cu art. 62 și 64 din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, ale art. 57 din prezenta lege, precum și ale reglementărilor emise în aplicarea acestor articole;

b) nu dă curs unei recomandări formulate de Banca Națională a României în exercitarea funcției de supraveghere.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), Banca Națională a României are competența de a dispune față de orice instituție emitentă de monedă electronică, persoană juridică română, următoarele măsuri administrative:

a) să solicite instituției emitente de monedă electronică creșterea nivelului fondurilor proprii peste cel prevăzut la art. 29 și 32;

b) să solicite instituției emitente de monedă electronică utilizarea altei metode de determinare a necesarului de fonduri proprii pentru activitatea de prestare de servicii de plată;

c) să solicite instituției emitente de monedă electronică îmbunătățirea cadrului de administrare, a procedurilor și mecanismelor implementate pentru asigurarea unei organizări adecvate a activității desfășurate ori pentru restabilirea sau susținerea situației sale financiare;

d) să restricționeze sau să limiteze volumul activității, tipul de operațiuni desfășurate sau rețeaua de sucursale ale instituției emitente de monedă electronică din țară și din străinătate;

e) să restricționeze distribuția și/sau răscumpărarea de monedă electronică prin distribuitori;

f) să restricționeze desfășurarea activității de plată prin agenți sau să interzică desfășurarea activității în acest mod;

g) să solicite încetarea prestării de servicii de plată în cazul în care continuarea prestării respectivelor servicii de plată periclitează stabilitatea sistemului de plăți;

h) să solicite instituției emitente de monedă electronică înlocuirea auditorului financiar sau a firmei de audit;

i) să solicite instituției emitente de monedă electronică constituirea unei entități distincte pentru desfășurarea activității de emiteri de monedă electronică și prestare a serviciilor de plată, în condițiile prevăzute la art. 14;

j) orice alte măsuri administrative care să fie adecvate și proporționale cu faptele și deficiențele constatate, de natură a remedia situația instituției emitente de monedă electronică.

Art. 74. — Banca Națională a României are competența de a aplica sancțiuni administrative în cazurile în care constată că o instituție emitentă de monedă electronică, persoană juridică română, și/sau oricare dintre persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de emiteri de monedă electronică și de prestare de servicii de plată în cadrul instituției emitente de monedă electronică se fac/face vinovate/vinovată de următoarele fapte:

a) încălcarea dispozițiilor prevăzute la art. 73 alin. (1) lit. a);

b) nerespectarea măsurilor administrative dispuse de Banca Națională a României;

c) încălcarea oricărei condiții sau restricții prevăzute în autorizația acordată;

d) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală în scopul prezentării incorecte a poziției financiare;

e) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date și informații eronate către Banca Națională a României.

Art. 75. — (1) În cazurile prevăzute la art. 74, Banca Națională a României are competența de a aplica următoarele sancțiuni administrative:

a) avertisment scris;

b) amendă aplicabilă instituției emitente de monedă electronică de la 5.000 lei la 50.000 lei;

c) amendă aplicabilă persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de emiteri de monedă electronică și de prestare de servicii de plată în cadrul instituției emitente de monedă electronică, între 1 și 6 salarii medii nete pe instituția emitentă de monedă electronică, conform situației salariale existente în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta;

d) retragerea aprobării acordate persoanelor care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de emiteri de monedă electronică și prestare de servicii de plată în cadrul instituției emitente de monedă electronică;

e) suspendarea sau retragerea autorizației acordate instituției emitente de monedă electronică.

(2) La individualizarea sancțiunii se ține seama de gravitatea faptei săvârșite, precum și de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei.

(3) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d) se aplică persoanelor cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor, stabilite conform legislației aplicabile societăților, prezentului capitol și reglementărilor emise în aplicarea acestuia și cadrului intern de administrare.

(4) Sancțiunile prevăzute la alin. (1) pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de măsuri conform art. 73 sau independent de acestea.

Art. 76. — (1) Constatarea faptelor descrise în prezentul capitol și în reglementările emise în aplicare, care constituie încălcări ale regimului prudențial, se face de către personalul Băncii Naționale a României împuternicit în acest sens, pe baza raportărilor făcute de instituțiile emitente de monedă electronică, persoane juridice române, potrivit legii sau la solicitarea expresă a Băncii Naționale a României ori în cursul verificărilor desfășurate la sediul instituției emitente de monedă electronică, persoană juridică română, al sucursalelor acesteia și al oricărui agent ori distribuitor al său sau al oricărei alte entități către care aceasta a externalizat activități.

(2) Actele cu privire la o instituție emitentă de monedă electronică, prin care sunt dispuse măsuri sau sunt aplicate sancțiuni potrivit prezentului capitol și reglementărilor date în aplicarea acestuia, se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, cu excepția sancțiunilor prevăzute la art. 75 alin. (1) lit. d) și e), a căror aplicare este de competența Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României.

Art. 77. — (1) Aplicarea sancțiunilor se prescrie în termen de un an de la data constatării faptei, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(2) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(3) Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă, administrativă sau penală, după caz.

Art. 78. — (1) Actele adoptate de Banca Națională a României conform dispozițiilor prezentului capitol și ale reglementărilor emise în aplicare cu privire la o instituție emitentă de monedă electronică pot fi contestate în termen de 15 zile de la comunicare la Consiliul de administrație al Băncii

Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării.

(2) Hotărârea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare.

(3) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(4) În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.

Art. 79. — Dispozițiile art. 78 se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Banca Națională a României nu se pronunță în termenele prevăzute de lege asupra unei solicitări formulate potrivit prevederilor prezentului capitol și ale reglementărilor emise în aplicare.

Art. 80. — Până la adoptarea unei hotărâri de către Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit art. 78 alin. (1), sau până la pronunțarea unei hotărâri definitive de către instanța judecătorească, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.

Art. 81. — (1) Pentru exercitarea funcției de supraveghere, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente ale statului membru gazdă sau, după caz, ale statului membru de origine, în legătură cu activitatea desfășurată de instituțiile emitente de monedă electronică, în mod direct, prin intermediul sucursalelor, agenților sau distribuitorilor.

(2) În scopul aplicării prevederilor alin. (1), Banca Națională a României:

a) informează autoritățile competente din statul membru gazdă ori de câte ori intenționează să efectueze verificări la sediul sucursalei, agentului sau distribuitorului instituției emitente de monedă electronică, situate pe teritoriul statului membru gazdă;

b) comunică autorității competente din statul membru gazdă ori, după caz, din statul membru de origine toate informațiile relevante și esențiale pentru supravegherea activității;

c) în cazul în care constată sau suspectează că activitatea desfășurată în mod direct, prin intermediul unui agent, distribuitor sau al unei sucursale se realizează cu încălcarea legislației în materie, comunică autorității competente din statul membru de origine, din proprie inițiativă, toate informațiile esențiale și, la cerere, toate informațiile relevante;

d) dispune măsurile necesare pentru a se asigura remedierea situației, de îndată ce este informată de autoritatea competentă din statul membru gazdă asupra faptului că o instituție emitentă de monedă electronică care desfășoară activitate în acel stat membru prin intermediul unui agent, al unui distribuitor sau al unei sucursale nu respectă dispozițiile prevăzute de prezentul titlu și comunică fără întârziere măsurile dispuse autorității competente din statul membru gazdă și autorităților competente ale oricărui alt stat membru vizat.

(3) Banca Națională a României poate delega autorității competente din statul membru gazdă sarcina de a efectua verificări la sediul sucursalelor instituțiilor emitente de monedă electronică, agenților și distribuitorilor acestora, situate pe teritoriul statului membru gazdă.

Art. 82. — (1) În scopul exercitării funcției de supraveghere, autoritatea competentă din statul membru de origine al unei instituții emitente de monedă electronică poate realiza verificări pe teritoriul României la sediul sucursalelor instituțiilor emitente de monedă electronică, agenților și distribuitorilor acestora. Verificarea poate fi realizată direct sau prin intermediul unor terțe persoane împuternicite în acest scop și cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

(2) La solicitarea autorității competente din statul membru de origine, Banca Națională a României poate efectua în mod direct

sau prin intermediul unei terțe persoane împuternicite în acest sens verificări la sediul sucursalelor instituțiilor emitente de monedă electronică, agenților și distribuitorilor acestora, situate pe teritoriul României. Autoritatea competentă solicitantă poate participa la efectuarea verificării respective.

(3) La solicitarea Băncii Naționale a României, sucursalele, agenții și distribuitorii prevăzuți la alin. (1) transmit, în scopuri statistice și de informare, rapoarte referitoare la activitatea desfășurată pe teritoriul României.

Art. 83. — (1) În cazul în care ia cunoștință de faptul că o instituție emitentă de monedă electronică dintr-un alt stat membru care desfășoară activitate pe teritoriul României prin intermediul unei sucursale, al unui distribuitor ori al unui agent nu respectă legislația respectivului stat membru care transpune prevederile titlului II din Directiva (UE) 2009/110, Banca Națională a României informează fără întârziere autoritatea competentă din statul membru de origine asupra acestui fapt.

(2) În situația în care este necesară luarea de urgență a unor măsuri în scopul protejării intereselor colective ale deținătorilor de monedă electronică sau ale utilizatorilor de servicii de plată din România, Banca Națională a României poate dispune, în paralel cu realizarea informării prevăzute la alin. (1), aplicarea unor măsuri de protejare cu caracter temporar.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) trebuie să fie proporționale și adecvate scopului de protejare a intereselor colective ale deținătorilor de monedă electronică sau utilizatorilor de servicii de plată și nu trebuie să conducă la favorizarea deținătorilor de monedă electronică sau ale utilizatorilor serviciilor de plată din România comparativ cu deținătorii de monedă electronică sau utilizatorii serviciilor de plată din alte state membre ai respectivei instituții emitente de monedă electronică.

(4) Banca Națională a României dispune încetarea măsurilor de protejare de îndată ce are cunoștință asupra faptului că au fost remediate deficiențele care au condus la apariția situației prevăzute la alin. (2).

(5) Banca Națională a României informează fără întârziere autoritățile competente din statul membru de origine și din alte state membre în care desfășoară activitate instituția emitentă de monedă electronică, Comisia Europeană și Autoritatea Bancară Europeană asupra măsurilor de protejare dispuse potrivit alin. (2) și a motivelor pentru care au fost dispuse.

(6) În cazul în care circumstanțele permit, Banca Națională a României realizează informarea prevăzută la alin. (5) anterior dispunerii măsurilor de protejare.

Art. 84. — Banca Națională a României motivează și comunică instituției emitente de monedă electronică în cauză orice sancțiune sau măsură ce implică restricții ale dreptului de prestare de servicii în mod direct sau de desfășurare a activității prin intermediul sucursalelor, al distribuitorilor sau agenților pe teritoriul unui stat membru gazdă, dispusă în aplicarea prevederilor art. 49—56, 60—63, 72—75 și 81—83.

Art. 85. — (1) Dacă Banca Națională a României întâmpină dificultăți în cooperarea cu autoritățile competente din alte state membre, în situațiile prevăzute la art. 49—56, 60—63, 81—84, 86 și 88, în exercitarea atribuțiilor ce le revin în legătură cu activitățile prestate transfrontalier de instituțiile emitente de monedă electronică, poate să supună cazul spre soluționare Autorității Bancare Europene și să ceară sprijinul acesteia, potrivit art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.

(2) Banca Națională a României poate beneficia de asistență acordată, din proprie inițiativă, de Autoritatea Bancară Europeană, în temeiul art. 19 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010, în vederea ajungerii la un acord cu autoritățile competente din alte state membre.

(3) Banca Națională a României amână luarea unei hotărâri în legătură cu situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) până la adoptarea de către Autoritatea Bancară Europeană a unei decizii potrivit art. 19 din Regulamentul (UE) nr. 1.093/2010.

Art. 86. — Dispozițiile art. 81—83 nu aduc atingere obligațiilor ce revin Băncii Naționale a României de a supraveghea respectarea cerințelor stabilite de legislația în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării actelor de terorism și de Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.781/2006.

SECȚIUNEA a 10-a

Secretul profesional și schimbul de informații

Art. 87. — (1) Membrii consiliului de administrație, salariații Băncii Naționale a României, precum și terțele persoane împuternicite de Banca Națională a României pentru efectuarea de verificări conform prezentei legi sunt obligați să păstreze secretul profesional asupra oricărei informații confidențiale de care iau cunoștință în cursul exercitării atribuțiilor lor, pe perioada în care dețin această calitate și după încetarea activității în cadrul băncii ori, după caz, a relațiilor cu banca.

(2) Nu sunt considerate informații confidențiale informațiile furnizate în formă sumară sau agregată, astfel încât instituția emitentă de monedă electronică să nu poată fi identificată.

(3) Schimbul de informații prevăzut la art. 88 trebuie să fie circumscris exclusiv scopului îndeplinirii sarcinilor ce le revin autorităților respective.

(4) Dispozițiile alin. (1) și (3) nu aduc în niciun fel atingere prevederilor legislației penale potrivit cărora se poate impune divulgarea de informații confidențiale în anumite situații.

Art. 88. — (1) Banca Națională a României colaborează cu autoritățile relevante din alte state membre cu atribuții privind emitenții de monedă electronică, precum și cu Banca Centrală Europeană, Autoritatea Bancară Europeană și băncile centrale din alte state membre.

(2) Banca Națională a României poate schimba informații cu:

- autoritățile competente din alte state membre responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor emitente de monedă electronică;

- Banca Centrală Europeană și băncile centrale naționale ale statelor membre, în calitate de autorități monetare și de supraveghere, și, dacă este cazul, cu alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plăți și decontare;

- alte autorități relevante desemnate în conformitate cu prezenta lege, cu legislația în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor, al protecției datelor cu caracter personal, cu legislația în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării actelor de terorism ori cu alte acte normative aplicabile emitenților de monedă electronică;

- Autoritatea Bancară Europeană, în calitatea sa de entitate care contribuie la funcționarea consecventă și coerentă a mecanismelor de supraveghere.

Art. 89. — Prezenta secțiune se completează cu dispozițiile art. 52 privind secretul profesional și ale art. 3 și 4 privind colaborarea Băncii Naționale a României cu alte autorități, prevăzute în Legea nr. 312/2004, cu modificările ulterioare.

Art. 90. — (1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor art. 87 și art. 89, Banca Națională a României poate furniza anumite informații departamentelor din administrația centrală responsabile cu legislația în domeniul supravegherii instituțiilor financiare, precum și inspectorilor care acționează în numele acestor departamente.

(2) Furnizarea informațiilor prevăzută la alin. (1) poate fi făcută numai pentru scopuri de supraveghere prudențială. Persoanele cărora le sunt furnizate informații potrivit alin. (1) sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art. 87.

(3) Banca Națională a României poate furniza anumite informații referitoare la supravegherea prudențială a instituțiilor emitente de monedă electronică comisiilor de anchetă ale

Parlamentului României, Curții de Conturi a României, precum și altor autorități din România cu competențe de anchetă, în următoarele condiții:

- aceste autorități au un mandat legal special de investigare sau examinare a activității Băncii Naționale a României de supraveghere și reglementare prudențială a instituțiilor emitente de monedă electronică;

- informațiile sunt necesare strict pentru îndeplinirea mandatului prevăzut la lit. a);

- persoanele care au acces la informații sunt supuse unor cerințe referitoare la păstrarea secretului profesional cel puțin echivalente celor prevăzute la art. 87;

- dacă informațiile provin de la autoritățile competente dintr-un alt stat membru, acestea nu pot fi divulgate decât cu acordul expres al autorităților respective și doar în scopurile pentru care acordul a fost obținut.

(4) Prelucrările de date cu caracter personal ce intră sub incidența prezentei legi se efectuează cu respectarea reglementărilor legale privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

Art. 91. — În situațiile prevăzute la art. 90, informațiile primite de Banca Națională a României potrivit art. 88 și cele obținute ca urmare a verificărilor la fața locului în condițiile art. 81 nu se divulgă de către aceasta fără acordul expres al autorității competente de la care s-au primit informațiile, respectiv al autorității competente din statul membru în care a fost efectuată o astfel de verificare la fața locului.

Art. 92. — În exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, Banca Națională a României colectează și procesează orice date și informații relevante, inclusiv de natura datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL III

Emiterea și răscumpărarea monedei electronice, autorități competente și atribuțiile acestora

SECȚIUNEA 1

Prevederi privind emiterea și răscumpărarea

Art. 93. — (1) Emitenții de monedă electronică sunt obligați să emită monedă electronică la o valoare egală cu cea a fondurilor primite în schimbul acesteia la momentul primirii fondurilor.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), referitoare la momentul primirii fondurilor, emitenții de monedă electronică pot emite monedă electronică înainte de primirea fondurilor, în situația în care plata contravalorii monedei electronice emise se realizează prin intermediul unui instrument de plată.

(3) Emitenții de monedă electronică informează deținătorii de monedă electronică, distinct, cu privire la valoarea monedei electronice emise și prețul de achiziție a acesteia.

Art. 94. — Este interzisă acordarea de dobândă sau de orice alt beneficiu a cărei/cărui valoare este direct corelată cu perioada în care deținătorul de monedă electronică deține moneda electronică.

Art. 95. — Emitenții de monedă electronică sunt obligați să răscumpere, la cererea deținătorului de monedă electronică, în orice moment, gratuit și la valoarea nominală, moneda electronică pe care acesta o deține.

Art. 96. — Prin excepție de la prevederile art. 95 și 101, emitenții de monedă electronică pot percepe, la răscumpărare, o taxă numai dacă aceasta este precizată în contract și stabilită în conformitate cu art. 99 alin. (3) și doar în unul dintre următoarele cazuri:

- când se solicită răscumpărarea înainte de încetarea contractului;

- când contractul prevede o dată de încetare și deținătorul de monedă electronică a încetat contractul înaintea acestei date;

- când se solicită răscumpărarea la mai mult de un an de la data încetării contractului.

Art. 97. — În situația în care deținătorul de monedă electronică solicită răscumpărarea înainte de încetarea contractului, acesta poate cere răscumpărarea întregii valori monetare a monedei electronice deținute ori numai a unei părți a acesteia.

Art. 98. — (1) În situația în care deținătorul de monedă electronică solicită răscumpărarea monedei electronice la data încetării contractului sau în termen de până la un an după încetarea contractului, se răscumpără întreaga valoare monetară a monedei electronice deținute.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), în situația în care o instituție emitentă de monedă electronică desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la art. 21 alin. (3) lit. c) și nu s-a cunoscut în avans ponderea monedei electronice emise ce urma să se utilizeze ca monedă electronică ori aceasta este variabilă, instituția emitentă de monedă electronică are obligația să răscumpere toate fondurile solicitate de deținătorul de monedă electronică.

Art. 99. — (1) Emitentul de monedă electronică are obligația să informeze deținătorul de monedă electronică, înainte de încheierea contractului sau de acceptarea ofertei de către acesta, asupra condițiilor contractuale prevăzute la alin. (2).

(2) Contractul dintre emitentul de monedă electronică și deținătorul de monedă electronică trebuie să prevadă în mod clar, complet și precis condițiile de răscumpărare a monedei electronice, inclusiv informații cu privire la perceperea oricăror taxe pentru răscumpărare, valoarea sau modalitatea de calcul al acestora.

(3) Orice taxă de răscumpărare trebuie să fie stabilită proporțional cu costurile efective suportate de emitentul de monedă electronică în legătură cu răscumpărarea.

Art. 100. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 96—98, drepturile de răscumpărare ale persoanelor, altele decât consumatorii, care acceptă la plată monedă electronică sunt stabilite în contractul încheiat între emitenții de monedă electronică și persoanele respective.

SECȚIUNEA a 2-a

Încetarea contractului

Art. 101. — (1) Deținătorul de monedă electronică poate înceta contractul oricând, dacă părțile nu au convenit o perioadă de notificare. O astfel de perioadă nu poate depăși 30 de zile.

(2) Încetarea în mod unilateral de către deținătorul de monedă electronică a unui contract încheiat pe o durată determinată mai mare de 12 luni sau pe o durată nedeterminată se face în mod gratuit pentru deținătorul de monedă electronică după expirarea a 12 luni.

Art. 102. — (1) În toate cazurile ce nu se încadrează la art. 101, prețul perceput de emitentul de monedă electronică pentru încetarea unilaterală a contractului de către deținătorul de monedă electronică trebuie să corespundă costurilor efective ale emitentului de monedă electronică, să se limiteze la acoperirea acestora, să nu conducă la obținerea de venituri suplimentare sau la descurajarea deținătorului de monedă electronică de a înceta unilateral contractul.

(2) Înainte de încheierea contractului, precum și în contract, emitentul de monedă electronică stabilește și comunică deținătorului de monedă electronică prețul total aferent încetării unilaterale a contractului sau modul de calcul al acestuia.

Art. 103. — (1) În cazul în care se convine astfel în contract, emitentul de monedă electronică poate înceta unilateral un contract încheiat pe o durată nedeterminată prin transmiterea unui preaviz cu cel puțin două luni înainte de încetarea acestuia.

(2) Preavizul este transmis deținătorului de monedă electronică:

- pe suport hârtie sau pe alt suport durabil;
- într-un limbaj ușor de înțeles, într-o formă clară, completă și precisă;
- în limba română sau în orice altă limbă stabilită de comun acord între părți.

Art. 104. — Prețul perceput periodic pentru serviciile prestate este suportat de către deținătorul de monedă electronică doar proporțional cu perioada care precedă încetarea contractului. În cazul în care prețul este plătit în avans, acesta este rambursat proporțional.

Art. 105. — Prevederile prezentei secțiuni nu aduc atingere prevederilor legale cu privire la nulitatea contractelor sau la imposibilitatea executării acestora.

Art. 106. — În cazul în care deținătorul de monedă electronică nu este consumator, părțile pot conveni să nu aplice, total sau parțial, prevederile prezentei secțiuni.

SECȚIUNEA a 3-a

Competență, sesizare și control

Art. 107. — (1) În vederea asigurării respectării dispozițiilor prezentei legi de către emitenții de monedă electronică, consumatorii, inclusiv asociațiile de consumatori, pot fie să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, iar utilizatorii persoane juridice pot să sesizeze Agenția Națională de Administrare Fiscală în legătură cu cazurile de încălcare de către emitenții de monedă electronică a dispozițiilor art. 93—99 și 101—104 ori să inițieze acțiuni în justiție împotriva emitenților de monedă electronică ce au încălcat dispozițiile prezentei legi.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, respectiv Agenția Națională de Administrare Fiscală informează, după caz, reclamantul, în răspunsul formulat către acesta, despre existența procedurilor extrajudiciare de soluționare a disputelor.

(3) În vederea soluționării pe cale amiabilă a eventualelor dispute și fără a se aduce atingere dreptului consumatorilor și utilizatorilor persoane juridice de a iniția acțiuni în justiție împotriva emitenților de monedă electronică care au încălcat dispozițiile prezentei legi ori dreptului acestora de a sesiza Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sau Agenția Națională de Administrare Fiscală, consumatorii sau utilizatorii persoane juridice pot apela la procedurile extrajudiciare de soluționare a disputelor.

Art. 108. — Dispozițiile art. 222 alin. (2)—(5) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește procedurile extrajudiciare de reparație adecvate și eficiente pentru soluționarea diferendelor decurgând din prezentul capitol.

CAPITOLUL IV

Infrațiuni și contravenții

Art. 109. — (1) Emiterea, fără drept, de monedă electronică constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Utilizarea unei sintagme specifice unei persoane care are dreptul potrivit prezentei legi să emită cu titlu profesional monedă electronică, cu încălcarea prevederilor art. 6 alin. (2), constituie infracțiune și se pedepsește cu amendă.

Art. 110. — (1) Refuzul nejustificat al instituțiilor emitente de monedă electronică de a furniza Băncii Naționale a României, în termen de cel mult 10 zile de la comunicarea solicitării, informațiile și documentele necesare pentru verificarea respectării cerințelor impuse de prezenta lege constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

(2) Împiedicarea, sub orice formă, a exercitării atribuțiilor ce revin Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate competentă, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an sau cu amendă.

Art. 111. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

- nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației de a emite monedă electronică la o valoare egală cu

cea a fondurilor primite în schimbul acesteia, potrivit prevederilor art. 93 alin. (1), cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

b) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației de a emite monedă electronică la momentul primirii fondurilor, potrivit prevederilor art. 93 alin. (1), cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

c) neinformarea deținătorilor de monedă electronică de către emitenții de monedă electronică, conform prevederilor art. 93 alin. (3), cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

d) acordarea de dobândă sau de orice fel de alte beneficii a căror valoare este direct corelată cu perioada în care deținătorul de monedă electronică deține monedă electronică, cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

e) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației de a răscumpăra, la cererea deținătorului de monedă electronică, moneda electronică pe care acesta o deține, în condițiile prevăzute la art. 95, cu amendă de la 75.000 lei la 100.000 lei;

f) nerespectarea de către emitentul de monedă electronică a obligației de a informa deținătorul de monedă electronică, înainte de încheierea contractului sau de acceptarea ofertei de către acesta potrivit prevederilor art. 99 alin. (1), cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

g) neprevăderea de către emitentul de monedă electronică în contractul dintre acesta și deținătorul de monedă electronică a elementelor prevăzute la art. 99 alin. (2), cu amendă de la 75.000 lei la 100.000 lei;

h) nerespectarea obligației de a stabili taxe de răscumpărare proporționale cu costurile efective suportate de emitentul de monedă electronică în legătură cu răscumpărarea, prevăzută la art. 99 alin. (3), cu amendă de la 75.000 lei la 100.000 lei;

i) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a dreptului deținătorilor de monedă electronică de a solicita răscumpărarea monedei electronice înainte de încetarea contractului, în condițiile prevăzute la art. 97, cu amendă de la 50.000 lei la 70.000 lei;

j) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a dreptului deținătorilor de monedă electronică de a solicita răscumpărarea monedei electronice la data încetării contractului sau în termen de un an după încetarea contractului, în condițiile prevăzute la art. 98, cu amendă de la 50.000 lei la 70.000 lei;

k) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a dreptului deținătorilor de monedă electronică de a înceta contractul, în condițiile prevăzute la art. 101 alin. (1), cu amendă de la 90.000 lei la 100.000 lei;

l) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației ca, în cazul în care s-a convenit o perioadă de notificare, această perioadă să nu poată depăși 30 de zile, potrivit prevederilor art. 101 alin. (1), cu amendă de la 80.000 lei la 90.000 lei;

m) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației de a înceta contractul, în mod gratuit, la solicitarea deținătorului de monedă electronică, în condițiile prevăzute la art. 101 alin. (2), cu amendă de la 75.000 lei la 100.000 lei;

n) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației ca, în cazurile ce nu se încadrează la art. 101, prețul perceput să îndeplinească condițiile impuse prin art. 102 alin. (1), cu amendă de la 75.000 lei la 100.000 lei;

o) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a obligației de a comunica prețul total aferent încetării unilaterale a contractului sau modul de calcul al acestuia, potrivit prevederilor art. 102 alin. (2), cu amendă de la 50.000 lei la 75.000 lei;

p) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a procedurii de încetare unilaterală a contractului, prevăzută la art. 103, cu amendă de la 90.000 lei la 100.000 lei;

q) nerespectarea de către emitenții de monedă electronică a dreptului deținătorilor de monedă electronică privind prețul

perceput periodic pentru serviciile prestate, potrivit prevederilor art. 104, cu amendă de la 75.000 lei la 90.000 lei.

(2) În cazul în care contravențiile sunt săvârșite de un distribuitor persoană fizică, astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) lit. d), limitele maxime și minime ale amenzii se reduc la jumătate.

Art. 112. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 111 se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, la sesizarea consumatorilor, a asociațiilor de consumatori ori din oficiu, în cazul în care prin încălcarea prevederilor legale sunt sau pot fi afectate interesele consumatorilor, respectiv de către reprezentanții împuterniciți ai Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la sesizarea utilizatorilor persoane juridice, în cazul în care prin încălcarea prevederilor legale sunt sau pot fi afectate interesele acestora.

(2) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Agenția Națională de Administrare Fiscală au competențe conform alin. (1) în cazul emitenților de monedă electronică al căror stat membru de origine este România și în cazul agenților, distribuitorilor sau sucursalelor pentru care România este stat membru gazdă și care acționează în conformitate cu dreptul de stabilire.

Art. 113. — Contravențiilor prevăzute la art. 111 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 114. — (1) Instituțiile emitente de monedă electronică autorizate de Banca Națională a României la data intrării în vigoare a prezentei legi se conformează cerințelor nou-instituite potrivit cap. II în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a reglementării emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei legi, instituțiile emitente de monedă electronică transmit Băncii Naționale a României informațiile și documentele necesare potrivit reglementării Băncii Naționale a României.

(3) Banca Națională a României poate dispune față de o instituție emitentă de monedă electronică prevăzută la alin. (1) ori față de persoanele care exercită responsabilități de administrare și/sau conducere a activității de emitere de monedă electronică și prestare de servicii de plată ale unei instituții emitente de monedă electronică prevăzute la alin. (1) care nu a făcut dovada îndeplinirii cerințelor legale potrivit alin. (1) și (2) măsurile necesare pentru asigurarea conformității la cerințele legale nou-instituite și/sau să aplice sancțiuni sau poate retrage autorizația instituției emitente de monedă electronică.

(4) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Banca Națională a României comunică instituțiilor emitente de monedă electronică prevăzute la alin. (1) dacă din evaluarea informațiilor furnizate, în mod voluntar, de acestea anterior intrării în vigoare a prezentei legi rezultă că respectivele instituții îndeplinesc cerințele legale nou-instituite.

Art. 115. — Cererile de autorizare depuse la Banca Națională a României în baza Legii nr. 127/2011 privind activitatea de emitere de monedă electronică, cu modificările ulterioare, și nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt restituite titularilor pentru a fi refăcute în conformitate cu cerințele prezentei legi.

Art. 116. — (1) Banca Națională a României emite reglementări în aplicarea cap. II, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În scopul unei aplicări unitare a dispozițiilor cap. II și a reglementărilor emise în baza acestuia, Banca Națională a

României poate emite instrucțiuni și precizări care se publică pe pagina de internet a Băncii Naționale a României.

Art. 117. — (1) Banca Națională a României are în vedere orientările și recomandările emise de Autoritatea Bancară Europeană și actele delegate adoptate de Comisia Europeană în materie de servicii de plată ori emiteri de monedă electronică și poate emite, după caz, reglementări, instrucțiuni și/sau precizări prin care stabilește regimul aplicării respectivelor orientări și recomandări și le adaptează, dacă este cazul, condițiilor specifice sistemului financiar din România.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică au în vedere respectarea orientărilor și recomandărilor emise de Autoritatea Bancară Europeană și a actelor delegate adoptate de Comisia Europeană în materie de emiteri de monedă electronică și servicii de plată, potrivit reglementărilor, instrucțiunilor și/sau precizărilor pe care le emite, după caz, Banca Națională a României.

Art. 118. — (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 127/2011 privind activitatea de emiteri de monedă

electronică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 22 iunie 2011, cu modificările ulterioare.

★

Prezenta lege transpune prevederile art. 1, art. 2 paragrafele 1 și 2, art. 3 paragraful 1 și paragrafele 3—5, art. 4, art. 5 paragrafele 1 și 2 și paragrafele 5—7, art. 6, art. 7 paragraful 1 și paragrafele 3 și 4, art. 8—13, art. 18 și art. 22 ale Directivei 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 267 din 10 octombrie 2009, așa cum aceasta a fost modificată prin Directiva (UE) 2015/2.366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010 și de abrogare a Directivei 2007/64/CE.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU

București, 8 noiembrie 2019.

Nr. 210.

PREȘEDINTELE SENATULUI

TEODOR-VIOREL MELEȘCANU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind activitatea
de emiteri de monedă electronică**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind activitatea de emiteri de monedă electronică și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 noiembrie 2019.

Nr. 805.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

